

У пошани
до піонерів —
лицем
до молоді!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Нью-Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 141. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 4-го СЕРПНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 4, 1971 No. 141. VOL. LXXVIII

АСТРОНАВТИ СКОТТ І ІРВІН ВІДЛІТЕЛИ З МІСЯЦЯ, ВИКОНАВШИ ВСІ СВОЇ ЗАВДАННЯ, ЗЛУЧИЛИ МОДУЛЬ „ФАЛКОН” З КОМАНДНОЮ КАБІНОЮ „ЕНДЕВЕР” І, ПРОДОВЖУЮЧИ ЛІТАТИ НАВКОЛО МІСЯЦЯ, ФОТОГРАФУЮТЬ ЙОГО ПОВЕРХНЮ З УСІХ СТОРІН

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Віторок, 3-го серпня 1971 р.

В АМЕРИЦІ

БІБЛІОТЕКА ІМ. ДЖАНА Ф. КЕННЕДІ відкрито для публічного користування, починаючи з 1 серпня ц. р. у Волтгем, Масс. Доступні для дослідників і зацікавлених осіб усі матеріали й документи, за винятком цілком секретних, що охоплюють цілий період урядування Джана Ф. Кеннеді у Вілму Домі — від 20 січня 1961 р. до його трагічної смерті в дні 22 листопада 1963 року. Директор Бібліотеки Джан Ф. Стюарт подав до відома, що в Бібліотеці — Архіві зібрано 3,3 мільйона сторінок урядових документів, приміщених у 1902 скриньках, з часу президентури Джана Ф. Кеннеді. В окремих кімнатах зібрані також усі речі — меблі, картини тощо, які належали покійному Президенту.

ФЕДЕРАЛЬНІ ФОНДИ на підтримку коледжів й університетів зменшилися в 1970 році на 227 мільйонів доларів, тобто на сім відсотків в порівнянні до 1969 фінансового року. Призначені ці фонди здебільшого на дослідні й розвідні в різних ділянках науки. В цілості 13 різних федеральних установ асигнували в 1970 р., що закінчилося з днем 30 червня того ж року, 3,227 мільйона доларів. Найбільшу суму — 100 177 000 доларів одержав Массачусетський Інститут Технології. З інших високих шкіл одержали: Мішгінський Університет — 59 059 000, Вашингтонський — 58 977 000, Гарвардський — 55 562 000, Стенфордський — 53 479 000, Каліфорнійський — 52 619 000, Висконсинський — 51 740 000, Колумбійський — 49 574 000, Синсиннатський — 47 221 000 й Огайський — 46 587 000.

ПЛАНОВА КОМІСІЯ МІСТА НЬО ЙОРКУ встановила, що головною причиною переходу багатьох індустриальних підприємств із Нью-Йорку в інші міста чи околиці, не в злочинність, податки, робітничі спілки чи транспортні труднощі, але брак місця для їхнього поширення, будови нових приміщень та фабрик. У зв'язку з цим збільшується в Нью-Йорку кількість зайнятих за праці і водночас із цим безробіття, бо багато людей не хоче переправджуватися на нові місця.

СЕНАТОР ДЖОРДЖ МЕКГОВЕРН, один із демократичних кандидатів на Президентство, заявив, що це він був тим, хто спонукав свою сестричку Денісу Елсберга передати заборані їм без дозволу секретні документи Пентагону для опублікування в якомусь впливовому американському щоденнику. Згідно з опублікованими в останньому недільному виданні журналу „Парейд” ревелянціями МекГоверна, він заявив Елсбергові під час відвідин останнього в нього, що він, як член Конгресу, не може брати участі у цьому „ділі”, але радить опублікувати ці секретні документи „для загального добра”.

У СВІТІ

СССР І ЙОГО САТЕЛІТИ РІШИЛИ на триденній конференції своїх прем'єрів і міністрів народного господарства в Бухаресті інтегрувати свою економіку впродовж 15 до 20 років, увійти в усіх цих країнах спільну валюту — потвердив прем'єр Чехо-Словаччини, служивши Москві Любомир Стругаль. На сторінках чеського комуністичного щоденника „Руде Право” появилось інтерв'ю із Стругалем на цю тему. СССР і його європейські сателітні держави та Зовнішня Монголія мають економічну організацію Коменко, аналогічну до Європейської Економічної Спільноти 6-ох західно-європейських держав.

МОСКОВСЬКІ „ВОПРОСИ ІСТОРИИ” ПРИНЕСЛИ статтю академіка Петра Капіца, в якій він перестерігає проти загроз внаслідку зросту добробуту. Автор припускає, що негативні наслідки надмірного добробуту для молоді у західних високорозвинених країнах проявляються також в Союзі СРСР і поручає звертати більшу увагу на виховання і освіту молоді.

ВІПІСНІ КОЛА КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ НАМАГАЮТЬСЯ впливати на тамашній уряд, щоб шукати злагоди з 3'єднаними Стейтми тільки на базі повного „відходу” 3'єднаних Стейтів з усіх країн Азії й Океанії, а саме — не тільки з Південного В'єтнаму, Лаосу, Камбоджі й Тай (Сіаму), але й із Південної Кореї, Японії й Філіппін. В минулому тижні відзначено в Комуністичному Китаї 44-ті роковини заснування тамашньої „Народної Армії Визволення”, себто насправді регулярної армії Червоного Китаю і той тижень був виповнений пропагандивною кампанією проти „американського імперіалізму”.

ДО ПЕЙПІНГУ ПРИБІВ із Парижу член Політбюро компартії Північного В'єтнаму Ле Дук То, який перебував у Парижі в характері дорадника голови північно-в'єтнамської делегації на Паризькій конференції про В'єтнам. Заповіднені відвідини президента Ніксона в Пейпінгу збентежили і стурбували північно-в'єтнамських комуністів, які боялися, що Пейпінг „продасть” їх Америці. Тому Ле Дук То поспішив до Пейпінгу на розмови з Чу Ен-ласом.

ЛЕТУНСЬКА КАТАСТРОФА В ЯПОНІЇ страшенне швидко розвинулася в катастрофу. В минулу суботу зупинився військовий літак, що його пілотом був молодий і недовідданий летун, з пасажирським джетом, при чому згинули 162 особи, пасажирів і залога пасажирського літака. Пілот військового літака врятувався парашутом. Пілот пасажирського літака встиг ще перед смертю подати через радіо причину катастрофи. Військовий літак вліт в повітряний „коридор”, застерезений для вилетів до аеродрому пасажирських літаків. Його і його інструктора арештували. Шеф штабу летунства і генеральний директор летунської оборони — зрелища своїх становищ, визнавши також свою вину в отій катастрофі, дармащо безпосередньо вони не були причетними.

Гостин. — Відбувши в по-неділок 2 серпня ц. р. перед полуднем останню свою екскурсію пішки й возом „Ровер 1” по Місяці і, виконавши всі доручені їм завдання, в тому й експедицію листів франкованих спеціальною поштовою маркою, виданою з приводу десятиріччя космічних дослідів ЗСА, астронави Скотт й Ірвін повернулися до своєї модулі і віддалили з нею точно у визначений час — година 1:11 по полудні з Місяця. Злучившись під час лету навколо Місяця о год. 3:10 по полудні із своєю модулю „Фалкон” (Сокіл) із командною кабіною „Ендевер” (Зусилля), що нею пілотував увесь час їхнього перебування на поверхні Місяця майор Ворден, Скотт й Ірвін перенесли туди відкритим поміж модулю й кабіною тунелем все своє „добро” — зібрані на Місяці мінерали і зразки ґрунту. Після того перелізли й вони самі в командну кабіну і, позамікавши акуратно всі люки, пустилися в дальшу подорож навколо Місяця, яка триватиме два дні — від понеділка ввечера до середи по полудні. Відлітаючи з Місяця на своїй модулі „Фалкон”, астронави

залишили на його поверхні підставу, що на ній ослі була модуль на місячну поверхню. Їх відлет був зафільмований і переданий на Землю телевізійною камерою, заінсталюваною на електричному возі „Ровер 1”, що його залишили вони також на Місяці. Літаючи навколо Місяця протягом дальших двох днів, астронави — уже всі три разом — виконують чергове з доручених їм завдань: систематичне картографування Місяця з допомогою спеціальних апаратів. На основі зроблених ними знімків, науковці й картографи на Землі зможуть скласти нову вичерпну карту (малу) місячної поверхні. Під час останньої екскурсії по Місяці, що тривала чотири години і 50 хвилин, подорожник Скотт заобсервував в одному із провалів важливий для геологічної будови Місяця факт, що його поверхня складається з нашарування, створених виливами вулканної лави тисячі чи й мільйони років тому. В цілості астронави Скотт й Ірвін мандрували по поверхні Місяця 18 годин і 37 хвилин. Їхні дослідні і зібрані ними матеріали, матимуть незвичайну, просто історичну вагу для вивчення Місяця.

П'ять великих концернів стали підвищити ціну своїх продуктів на 8 відсотків

Нью-Йорк. — В наслідок встановленої новим контрактом між європейськими сталевими виробниками і керівництвами сталевих компаній підвищення заробітних платень, яка внісена до кінця третього року його тривання, понад 30 відсотків, п'ять американських сталевих компаній зараз же на другий день після підписання контракту проголосили підвищення ціни на сталеві продукти у висоті 8 відсотків. Буде проведена ця підвищення, починаючи від 5 серпня аж до 1 грудня ц. р. Вона вже є другою з трьох в цьому році і разом з попередньою вона внісима 15 відсотків. В урядових колах

ця підвищення викликає негативну реакцію. Представник Вільного Дому заявив, що проголошене підвищення ціни має мати на душу мету корисних наслідків для самої ж сталевий індустрії. Підвищення ціни може мати, на думку урядових економістів, шкідливий вплив і на продукцію сталі і на стан zatrudнення у сталевій індустрії. Проте ж, негативна реакція уряду не впливає на рішення сталевих компаній підвищити ціну сталі і сталевих продуктів. Проголосили цю підвищення уже п'ять із восьми найбільших сталевих компаній ЗСА і всі дані на те, що до них приєднаються й далі три сталеві компанії.

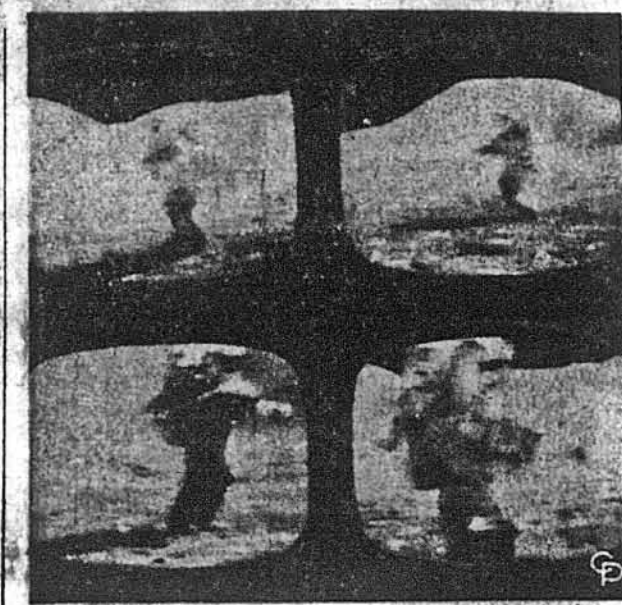
В Огайо відбудеться День ФНУ

Клівленд, Огайо. (В.Л.) — Щоб довести до відома найширших кругів нашого громадянства про дотеперішню працю та плани на майбутнє Гарвардського Центру Українських Студій, Окружна Рада Фонду Катедр Українознавства на стейт Огайо, влаштує 8-го серпня ц. р. на оселі СУМА „Хортія” в Гантінгтоні „День Фонду Катедр Українознавства”. З цієї нагоди Окружна Рада видає одиницю „Вісті — КУ”, де поміщено вичерпні інформації про Гарвардський Центр Українських Студій, його дотеперішні осягні та плани на майбутнє і списки всіх жертводавців. День — КУ розпочнеться о

12-й годині дня полемим Богослуженням, яке відправитимуть ширший і рихильник — КУ, о. д-р В. Пеліх. Точно о годині другий розпочнеться мистецька частина, в якій візьмуть участь самодіяльні молодісні гуртки з Лорейн, Йонгстону, Росфорда-Толідо та Юнайтед оосередків СУМА — Клівленд, Парма, Кентон і Акрон. Інформативну доповідь про Гарвардський Центр Українських Студій виступить віце-президент Екзекутивн ФНУ п. Богдан Тарнавський. На закінчення Дня ФНУ відбудуться спортивні змагання копаного м'яча українських „олдбой” стейту Огайо, які організує Спортивне Т-во „Львів”.

Д-р О. Попович здобув чемпіонат Крайового Шахового Конгресу

Клівленд, Огайо. — В турнірі під назвою Крайовий Шаховий Конгрес, який відбувся тут в дні 22-го до 25 липня, відомий шаховий майстер д-р Орест Попович переміг гроsmайстера Бенка та п'ять інших сильних суперників і здобув звання чемпіона з рахунком точок 7:1. В найсильнішій групі цього турніру, в якій грав і здобув чемпіонат д-р Орест Попович, змагалося 40 чільних шахістів на чолі із згаданим гроsmайстром Бенком, репрезентантом ЗСА та гроsmайстром Лендслом, другим гроsmайстером збірної Малярщини в останній шаховій Олімпіаді. У восьми кругах гор швейцарською системою д-р Орест Попович здобув шість перемог та дві нерішених. Д-р Попович у партіях переміг Гавора, Стефановича, Севеда, Бенка, Вольного (українець — шаховий майстер з Клівленду) і Добрича з Торонто, який теж брав участь в турнірі УСЦАК. Нерішеними закінчили д-р Попович турнірові партії з гроsmайстром Лендслом і майстером

Фрагменти телевізійних передач із екскурсії астронавітів Скотта й Ірвіна по Місяці.

ЗСА підтримують прийняття Пейпінгу до Об'єднаних Націй

Вашингтон. — Державний секретар Вільям Роджерс склав на своїй пресовій конференції 2 серпня ц. р. заяву, що Уряд ЗСА вирішив підтримати на щорічній сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй внесок на прийняття туди Комуністичного Китаю, чи пак — за офіційною термінологією — Народної Республіки Китаю. Але водночас Роджерс заявив, що ЗСА будуть протиставити виключенню з Об'єднаних Націй Вільного Китаю з його осядком на Тайвані (Формозі), себто, за офіційною термінологією — Республіки Китаю. Відповідаючи на запити журналістів, державний секретар заперечив, наче б американський Уряд знав, яке становище займуть

Конгресмен Едвард Девінскі промовляв у Палаті Репрезентантів про Тиждень Поневолених Націй

Вашингтон, Д. К. — Конгресмен Едвард Девінскі, республіканець з Ілліной, відомий прихильник поневолених народів, виступив 21 липня ц. р. промовою в Палаті Репрезентантів, у якій наголосив на тому, що країни вільного світу повинні звернути більше уваги на народи, які змагаються проти диктаторського комунізму. Він сказав, що в наш час Тиждень Поневолених Націй відіграє ще більшу роль, ніж 12 років тому, коли було за президента Двїта Айзенгавера внісено закон „Тоталітарні режими, збудовані на запереченні Бога та прав людини, скаже конгресмен, мають у своєму рядку причини до їх самоликвідації. Не знаємо, коли

це станеться, але історія вчить нас, що треба мати більше надії, ніж реалізації”. Промовець виступив проти т.к зв. дикторини Брежнєва, за якою СССР може кидати свої війська в країни Східної Європи і з допомогою них утримувати там „комунізм”, проти якого є всі поневолені народи. Конгресмен Е. Девінскі в своїй промові заторгнув також питання відносин між ЗСА і червоним Китаєм, домагаючись від комуністів припинення війни в В'єтнамі, а також становище на Середньому Сході. Де диктаторська Москва не лише загрожувала існуванню держави Ізраїлю, а й намагалася все більше опанувати арабів, сприяючи трояко радикальних урядів.

Світова Управа ТУСМ відбула наради

Філадельфія (Н. Н.) — В суботу 31-го липня 1971 відбулися тут наради Світової управи Товариства Української Студійної Молоді ім. М. Міхновського (ТУСМ) з участю голів Красних Управ ТУСМ в ЗСА та Канаді. На нарадах проаналізовано діяльність Світової Управи ТУСМ, а також діяльність красних управ та узагальнено напрямки праці на 1971/72 рр. У 1970/71 рр. ТУСМ в окремих країнах, а зокрема в ЗСА, розгорнуло широку організаційну акцію серед студентської молоді. Організовано нові осередки діяльності, значно збільшено число членів. Особливо успішно була ініційована ТУСМ в ЗСА на відтинку оборони переслідуваних українських діячів на українських землях. З цією метою ТУСМ переводив

демонстрації, опублікував і поширив десятки тисяч листівок, листів та інших інформаційних матеріалів. Цією акцією охоплено території ЗСА, Канади, а останньою — Аргентини.

Крайова Управа ТУСМ в ЗСА (голова Богдан Футлак) включила також дуже активно в акцію оборони прав Української Католицької Церкви та завершення її патріархатом. Активізується ТУСМ також на території Канади (голова Орест Дубас) і треба надіятися, що в короткому часі в окремих канадських університетських центрах (Торонто, Лондон, Гамільтон, Монреаль, Вінніпег та Едмонтон) почнуть діяти осередки діяльності ТУСМ.

План діяльності на 1971/72 включатиме розгортання (Закінчення на стор. 4-й)

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

ЗАМІСТЬ ПАМ'ЯТНИКА „ТАБЛИЦЯ

Київська „Радянська Україна” подала в числі з 25 липня ц. р. таке повідомлення з Кам'янця Подільського: „Життя видатних українських письменників-демократів С. В. Руданського та А. П. Свидницького зв'язане з цим древнім українським містом. Тут вони вчилися, починали свій літературний шлях. Тут Руданський створив, зокрема, кілька романів і балад, уклав двотомну рукописну збірку „Народні малоруські пісні”. Першим твором Свидницького був етнографічний нарис, присвячений народним звичаям цього краю. Цими діями він бачив, що 11 по вулиці Бебеля відбувся масовий мітинг, присвячений відкриттю меморіальної дошки на честь видатних земляків. На марші учасники несли портрети письменників. Тут, у подільській семінарії в 1849-1856 роках навчалися українські письменники-демократи С. В. Руданський, А. П. Свидницький”. Проте, чи стоять в Кам'янці Подільському пам'ятники названим письменникам, або чи там якісь вулиці названі їх іменами, „Радянська Україна” не згадує. На таблиці промовчав факт, що вчилися обидва в духовній семінарії.

ПОСТАЧАЮТЬ ВУТІЛЛЯ РАЗОМ З ВОДОЮ

Робітники із збагачувальної фабрики № 1 „Провалія” у Ворошиловградській області нарікають у своєму дописі до редакції „Радянської України” на різні „недоліки” в постачанні цієї фабрики вугіллям із шахти „Одеська”. Зовсім недавно пішли вони із 600 тонн палива, яке одержали від турників... 20 тонн води. Не будемо перелічувати, скільки ж водного „баласту” перевезено за місяць, два, три. І так ясно. Отже, чи може йти мова про високу продуктивність, коли на фабриці доводиться переробляти весь той баласт. Звичайно це позначається і на ефективності виробництва. Тільки торік збагачувальна фабрика на очистці вугілля від породи перевитратила понад 10 тисяч карбованців”. Допис робітників надрукований в „Радянській Україні” з 28 липня ц. р.

ЗАМОК В ОЛЕСЬКУ БУДЕ ВІДКРИТИЙ ДЛЯ ТУРИСТІВ

„Радянська Україна”, подана в числі з 29 липня ц. р. зі Львова, що в місцевості

СВОБОДА

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by the Section 1100 of Act of October 3, 1917 — Authorized July 31, 1918

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07303

Герой космосу

Ціло закінчення мислі залогі „Аполло-15” на Місяць можна буде вповільнити сьогодні, тоді, як їхній космічний „Сокіл” щасливо осідає на водах Пасифіку і як вони вже стартують твердою ногою на поверхні нашої планети — Землі. Проте, усе це, що вони довершили, переходить людські уявлення, найсміливіші мрії дослідників.

Два роки тому, в липні 1969-го року, на поверхню Місяця вперше вступила людська нога, астронавти з залогі „Аполло-11”. Вони осіли на місячному рівні, провели на поверхні Місяця кілька годин та щасливо повернулися на Землю із першими зразками поверхні Місяця. Астронавти з залогі „Аполло-15” тепер осіли на найтруднішій поверхні Місяця та в місці, що його дослідники космосу називали „місцем науковців” примарою астронавтів, провели три дні з того два повні роботи для них дні на поверхні Місяця, своїм електричним возиком — „Бурлакою” віддаляли на цілі милі від місця їхнього місячного „Сокіла”, привозили зразки поверхні Місяця та завітали інструменти для дальших дослідів, що вже тепер дослідники й науковці називають „фантастичним”. А для кожного сірого громадянина наймовірніший розвиток американських дослідів космосу продемонстрували телевізійні передачі активностей астронавтів Скотта й Ірвіна на поверхні Місяця. Як телевізійні передачі побуту на Місяці залогі першої виправи два роки тому були це тільки загальними зображеннями тілей, то теперішні передачі в повних кольорах виглядали так, наче б походили із приміщеної в найближчому сусідстві телевізійної станції.

Із випуском „Аполло-15” в місці на Місяці, президент Ніксон, бачачи астронавта „доброї швидкості”, незвичайно влучно скаржиться на головну мету тих космічних дослідів: людина прагне саме пізнати, як постає, звідки взявся світ і не тільки звідки вона, людина, взялася на цьому світі, але й куди вона прямує та яке її призначення. Астронавти з залогі „Аполло-15” зробили черговий не сто, але мільйон — мільйон крок у цьому напрямі. Вони практично довели, що людина може осісти на кожній планеті, на кожній місці. Дальша перевірка та продовження їхніх дослідів напевно зближуватимуть людину до власного пізнання та до власної відповіді на ці питання, що їх поставив у своєму побажанні астронавтам президент Ніксон, а ці відповіді з черги зближуватимуть людину до її вічного, всемогутнього Творця. У цьому аспекті астронавти з „Аполло-15” вийшли до історії, як справжні герої космосу.

Прогноз Москви у Судані

Дня 20-го липня ц. р. вістки з Хартуму, столиці Судану, повідомили, що стався там військовий переворот, який скинув з влади генерала Гауфара аль-Німеїрі і передав її в руки насправді комуністів та слухачам компартії військовиків. Але в три дні пізніше ситуація радикально змінилася: закликаючи суданських військових частин, які були стационовані в Єгипті та які перекінено єгипетськими військами до Хартуму, аль-Німеїрі вернувся до влади і негайно почав розганяти своїх противників. Ствердивши, що змову проти нього затіли і переворотом керували комуністи, які своєю головною квартирою влаштували в болгарській амбасаді, аль-Німеїрі розстріляв або повісив 14 найвідоміших пов'язаних з комуністами, військовиків і комуністичних проводирів, між ними голову суданської комуністичної партії, знехтувавши перестороги й закликає Советів.

Совети поклали кампанію проти Судану всім своїм пропагандистським апаратом, але Судан відповів на неї відкиданням свого амбасадора з Москви та зриванням дипломатичних зв'язків з Болгарією. Найважливіше в цій історії те, що до повернення аль-Німеїрі до влади активно допомогли Єгипет і Лівія, обидві „соціалістичні” республіки. Таким чином ця історія показала, що арабські соціалісти, які націоналізують у себе бачки й ліквідують чужинцеві концесії, все ж є вірні ісламізмові та ворожі комунізму. Вони приймають від Москви допомогу зброєю і технікою, але чітко розмежовують ту допомогу від своєї внутрішньої політики, в якій не допускають місцевих комуністів до голови в правління. У Судані одверто закинуто Москві, що вона, обороняючи зрадників-комуністів, втручається у чужі внутрішні справи.

У вересні 1965-го року комуністи в Індонезії, пов'язані з Пейнінгом, намагалися перевести державний переворот, але переворот не відбувся і внаслідок винищено кругло 400.000 комуністів та їх симпатиків. Суданська маса пригадає індонезійську. Вона є теж зловисним „мементо” на адресу комуністичних проводирів, що стосовані ними методи терору можуть бути застосовані й проти них.

В. Чапленко

Шостий з'їзд письменників України

Днями 18-21 травня цього року в Києві відбувся VI з'їзд письменників України. У цьому з'їзді взяли участь не тільки українські письменники та гості з інших республік, а й письменники-колонізатори, „великі заїги російських прозаїків, які працюють на Україні”, як сказав про них у своїй доповіді П. Загребельний. Це ті письменники, що поваро-дубувалися в Сибірі або на далекій півночі, а „працювати” приїхали на Україну. А втім, місце народження людини в державі, що в ній дитина може народитися не на батьківщині її батьків, а там, куди їх засла-во, великої ваги немає, — вагу має, якою мовою письменник, що живе на Україні, пише. Ну, але ті народжені в Сибірі чи в Росії письменники, що поселилися на Україні не як засланці, а як колонізатори й русификатори, писати українською мовою не будуть. І цей „заїг” кількісно помітно збільшується, як це видно з порівняння першого видання довідника „Письменники Радянської України” (Київ, 1966 р.) з другим (Київ, 1970 р.).

Б на Україні письменники, що пишуть мовою „ідіш”, грецькою, угорською, але це одиниці, що нічим українською народом не загрозують, і ми можемо бажати їм тільки успіхів у праці на користь їхніх народів.

Як це заведено в тій поліції — тоталітарній державі, визначальну доповідь на цьому з'їзді письменників зробила людина, яка не має нічого спільного з літературною творчістю, — член Політбюро ЦК КПС С та перший секретар ЦК КПУ П. Шелест. Залишивши бачи-сленням, але мовчазним слухачам, що виповнили зал засідань Найвищої Ради УС-СР, як це видно на світлині, вміщений у „Літературній Україні” з 23 травня, „про-гресивною технологією, комплексною механізацією виробничих процесів у промисловості, будівництві, на транспорті та в сільському господарстві” тощо, П. Шелест заговорив про „єдність радянського суспільства”, про „радянський народ” (в одиниці), про „пролетарський міжнародний патріотизм” у всеосійному, зрозумілому, масштабі. Звичайно, це не були оригінальні думки самого Шелеста, там „органі-нально” думати не можуть навіть Косігін та Підгорний, — це було пережовування відповідної думки Л. Брежнєва, що П. Шелест вивелася нещодавно у Грузії, і П. Шелест називає це думкою дослідно. „Мають, немає людини, яка б не відчувала невикоріненого почуття любові, прихильності до землі діда і прадіда, до рідної культури, до своєї мови, своїх традицій і звичаїв, — сказав той Брежнєв. — Та в соціалістичному суспільстві це

почуття патріотизму — переростає кордоном, окреслені національною приналежністю, наповнюється новим змістом. Усі ми, хоч би в якій республіці ми не жили, — радянські патріоти, діти однієї соціалістичної Батьківщини” (велика літера в оригіналі — В. Ч.). Як те й те психологічно поєднати — це секрет Брежнєва й Шелеста, а на практиці це, як ми знаємо, виявляється так, що росіяни, в якій би республіці не опинилися, люблять тільки свої „традиції”, а „націоналізм” у своїй республіці не дуже можна любити свою мову й свої традиції, як про це свідчать засуди К а р а ванського, Масюка, Мороза й багатьох інших, які відважилися боронити ці свої національні особливості.

Наблизившись до спеціалістики письменницького з'їзду, П. Шелест насамперед загадав, щоб письменники писали про „сучасника”, про „героїчний робітничий клас”, про „славу колгоспного селянства”, про „чудову інтелігенцію”, тобто сказав те, що його без уваги товчуть у „Літературній Україні” уже декілька років, намагачись відвернути письменників від історичних тем, у яких вони почували себе вільніше. А цей загальний подвиг з такою підлявою: „Наша партія робить усе для того, щоб письменники працювали в атмосфері творчої ініціативи, підтримки їх позитивних пошуків (шукання!) — В. Ч.), справжнє новаторство”. Але й цю „волю творчості” в наступному абзаці він, допустивши можливість у письменника „сумніви” (очевиджик, що до „радянської” дійсності — В. Ч.), перекреслив так: „Логіка класової боротьби така: хто в своїй роботі, пошуках свідомо дотримується комуністичних ідей, той одиоується, друг і товариш партії, трудового народу. І, навіпаки, хто відстає від цих ідей — той плутаний, який може опинитися по інійшій боці барикади. А хто опинився на барикадах проти народу — той ворог”. Ож яка заохота до „творчих пошуків”! У досить туманній, але зрозумілій письменникам формі Шелест заборонив задувати про злочини партії за головування в ній Сталіна: „На XXIV з'їзді КПРС цілком правильно вказувалося, що дехто намагався звести різноманітність сьогодишньої р а д янської дійсності до проблем, які безпосередньо відійшли в минуле в результаті роботи, що її виконала партія в справі подолання наслідків культу особи”.

Взагалі сказавши, Шелест підтвердив і п о р у ш и в догм про класовість, партійність та народність (у більшості розумінні цієї останньої) і т е р а т у р н ої творчості, як також не допустив і найменшого сумніву щодо „методу соціалістичного реалізму”. Визна-

Софія Наумович

Різні бувають туристи...

Різні бувають туристи! Одні їдуть у стару Європу зі сантименту, щоб побувати, бодай на часок, „ближче України”, інші — зокрема ж українські студенти, та професори, — перші, щоб напиться з кришки українознавства на УВУ чи УКУ, другі, щоб мати собі за честь дати вигляд на котромусь з відомих українських університетів. А ще інші зі сномізму. Ці останні, залишаючи на деякий час свій „бізнес”, та поодиначі приймають хизування перед приятелями „субєранами” та колірними картками з дієвими, чия уявних місць ватаційного побуту, — з пожиточним, для з д р о в'я й облетішення кишені, відвідування різних курортів та рівер.

Ще інші — всілякі діячі й опікуни української культури, — закупають картини європейських майстрів, ангажують на концерти співаків та музик, — показуючи не так свій добрий смак, як купецький хист. Дехто, їдучи в СССР, вступують по дорозі в Європу та невадо відвідують українські установи, щоб не поспувати собі опіні „миролюбних” американських туристів.

Та прибувають ще інші. Такі, що то вважають себе „світими славами”, поважаючи наших професорів з європейських університетів — що наші старі „альма матері”, які перетривали світові катаклізми та донесли вільну українську науку до наших днів, — нічого не варті. Бо як же ж можна їх рівняти з розкішними лабораторіями новітніх університетів?.. Що наші заслужені для української науки професори повинні піти на „шмелль” і дати місце євжжж, щойно виключеном з американських тепларень, „спецам”. Від чого спецам — про те могли ми дізнатися одного вечора...

Дивно тільки, що ці „світлові слави” не задовольняються своїми лабораторіями, але вносять перед чужинцями убогість Українського Вільного Університету та похилий вік українських професорів. „Світлова слава” й

чив він рямці для літературної критики, драматургії, літератури для дітей. Кажучи про добір членів Спілки письменників України, Шелест рішуче наказав „не допускати у Спілку письменників, які не заслуговують носіями імен радянського письменника”.

Не забув він згадати й свої думки, вилісовані на У з'їзді письменників про плекання української мови, але тепер додав до неї зловисну аказіку на те, що „в окремих торах, особливо перекладах, спостерігається надмірне захоплення віджиною лексикою, діалектизмами і не еластичні наші сучасній мові „зворотами” та нагривам на мовознавців, (Закінчення на стор. 4-й)

не бачить справжньої долі в цьому, що багато наших і чужинцеві професорів уні- „лабораторійних” університетів, — заважають свої американські успіхи — ажраз отому „абоному” У-ВУ з „похлими” професорами!..

Одного вечора мали ми „щастя” вислухати викладку такого молодого спеца з американської тепларні. Темною його викладку були якісь „дисиденти” в СССР. У ньому чули ми, як і годиться чужим спецам, — цитати американських професорів від СССР і відного нашого. Чули ми теж мудріші західної преси про „демократичний рух”, про те, що підсоветська інтелігенція „почулася у праві зривувати методи соцреалізму”, чи теж справжнє „відкриття Америки”: що „партія воліє дистанцію пропозиції від „дисидентів”, як їхній „милітарний спротив”, та тим подібні нісенітні. Усе це підкріплює порадую якогося кашацита, щоб „комуністичну систему вважати як кожному іншу”. Наш спец сипав радо такими призвами як Медведєв, Сахаров, Солженіцин, додаючи мимоходом ще зрідка привітне Мороза чи Чорновола...

Який зміст, така ж гротескна і форма цього викладу. Доповідач ухитився так густо переплести українську мову чужими латинсько-англійськими словами, що у кожного реченні й було по шість — сім, а в деяких то тільки лунки були українські. При чому, чужі слова подавалися у першому відмінку, то і не зважи було, чи це була „артикуляція інтересів” чи „інтерес артикуляції”. Для прикладу варто подати бодай один зразок такого макаронізму:

„Стіль, артикуляції зор'єстований на абсолютній вартості статусу агента у факторах інтересів з афективним змістом і способом агрегації мас низький статус...”

Очевидно молодий учений з чужої школи не знав до уваги ніяких доброзичливих зауваг українських очевидців метод більшеницької системи, які не потребували вичитувати їх у працях американських професорів, бо пережили їх на власній шкурі. Щождо зауваження про засмічення нашої чудової мови, яке відбувалося в українській установі, за рамени українського товариства, і для студентів українознавства, з порядкою перекастали всі ці чужі терміни на українську літературну мову, то молодий „спец” відрубав, що „бачиться не буде”...

Нашу рідну мову зачепили, в Україні москалі, чи пак „система”, як обережно вилісовувалося моладо „слава”. На Заході, український викладач, замість займунувати нам знавання української мови, яку він, до речі, знав дуже добре, — пописує захапливо тарарашинною перед українською інтелігенцією!..

Різні бувають туристи...

СТАНОВИЩЕ ПРОВОДУ ОУН

Українці у вільному світі

Незвичайно важлива роль припадає українській спільноті у вільному світі. Своєю культурною і суспільно-політичною діяльністю вона мусить допомогати своєму народові на Рідних Землях у його боротьбі за державне визволення. У своїй діяльності на чужині, розкидані по всіх континентах, українці мають перед собою такі цілі: зберегти себе як духовно цінну національно-культурну спільноту; протиставляючись і поборюючи асиміляторські і денационалізаційні тенденції, підносити рівень культурно-політичної праці, використовуючи кращі зразки і досвід наших національних груп і навколишнього оточення; плекаючи національні традиції, де життєворне коріння для збереження і розвитку спільноти і нації. Зміцнення національної свідомості охороняти нашу еміграцію від мікробів „малоросійської хвороби”, що в порог зачепило в організм нашого народу на Рідних Землях, поборюючи національну ідею, а через свою широкорозгалужену агентуру і через свої видання намагастися зачеплювати й українській еміграції.

Засуджуючи та поборюючи контакти політичні і т. зв. культурні з представниками і посланцями наставленого в Москві київського генерал-губернаторства, що прибувають у вільний світ (як поети, письменники, артисти, науковці, спортсмени „духовники” і ін.), українська спільнота на чужині мусить підтримувати всіма силами, включно з масовими протиросійськими, протибольшевицькими акціями і демонстраціями, визвольну боротьбу свого народу, зокрема нашої молоді в Україні, протестувати проти московської окупації, засуджувати малоросів - вилучників та всіх інших національних зрадників. Українці на чужині даватимуть і все більше підтримку воюючій Україні; зокрема тим безкомпромисним елементам, які протиставляються окупантові і поборюючи малоросію, своїми героїчними діями, високою гідністю громадської поведінки, боротьбою і творчою працею організують націю до штурму московської тюрми народів.

Суспільно-політична праця всіх українських установ і організацій в західному світі має бути розглянута і ведена так, щоб вона сприяла українському народові в Україні в його обороні національної ідеї і наступальній боротьбі за неї. Скріплюючи дух цієї оборони і боротьби серед української спільноти, зокрема серед її молоді, на прикладах мужньої громадської поведінки, високої моралі та готовності ризикувати її терпіння за свої переконання, за шляхетні ідеї, ми тим самим скріплюватимемо рішучість наших нескорених людей на Україні довести своє діло до успішного завершення — відвоювання незалежної суверенної Української держави.

Українська молоді у вільному світі в останніх роках виявила в своїх акціях шляхетні прагнення йти в такт з молодими борцями в Україні, стати разом з ними в спільних лавах визвольної боротьби. Вебачимо, підтримуючи ці прагнення, заохочуючи нашу молоді до революційно-політичних дій, до активного змагу за добро України. Живими прикладами найшої громадської поведінки й ідейності, залучуючи молоді до співпраці, утверджуємо в ній певність, що боротьба за визволення України є одночасно боротьбою за християнські і вселюдські ідеали свободи і народоправства, справедливості і героїчного життя, за перемогу національного принципу в організації світу, проти світу насильницького й імперіального. За добро проти зла, за героїчне воююче християнство проти вояничного безбожництва і зворотного запанування „християнства”, що шукає компромісу з злом. За українське, вічне святе місто Київ проти руйнувчої вічної цінності людини і нації Москви! Ця ідея вічного Києва поплонана духовістю, скріплена героїчною мораллю і спонукала до самовідданого змагу нашу молоді в Україні.

Всесвітня підтримка творчої праці українських науковців, мистців і письменників над піднесення нашої національної культури і науки, яку винищує ворог, — дуже велике й відповідальне завдання всієї української спільноти у світі й кожного політичного емігранта. „Советському патріотизмові”, що його насаджує окупант на Україні, воюючи з українським націоналізмом, наша спільнота повинна протиставити любов до України, працю і боротьбу, перейняту завдяки актуальному національному ідею.

Українській Церкві — величезній окарбу житті нашого народу, а еміграції зокрема, знаючи про національний виклад наших Церков в історію українського народу, українська спільнота повинна докладати всіх зусиль для їх постійного зміцнення і розбудови. В змагу за поміску Української Католицької Церкви, під проводом Ієроподіка Віри, Верховного Архископа К а р д і на Іосифа Сліпого, за гідності Патріарха УКЦ — українська спільнота, одностайно, утверджуючи помісність УКЦ, ми тим самим утверджуємо християнську національну традицію Церкви та скріплюємо в собі віру батьків і діда, яку вони ісповідували і нам передавали.

У 1971 році припадає 50-річчя відвоювання Української Автокефальної Православної Церкви у святой Софії, в Києві, автокефально якої проголосив уряд Української держави в січні 1919 року, а завершив Український Церковний Собор 11-го жовтня 1921 року. Православні українці і вся українська спільнота, прославляючи цю велику подію в житті нації, мають докласти всіх зусиль, щоб — переборюючи роздвоєння в Українській Православній Церкві — об'єднати її у єдину УАПЦ, відновлену з волі народу під проводом великого Митрополита Василя Липківського; згідно з традиціями і засадами християнства Київської Руси - України.

(Закінчення буде).

іні довести своє діло до успішного завершення — відвоювання незалежної суверенної Української держави. Українська молоді у вільному світі в останніх роках виявила в своїх акціях шляхетні прагнення йти в такт з молодими борцями в Україні, стати разом з ними в спільних лавах визвольної боротьби. Вебачимо, підтримуючи ці прагнення, заохочуючи нашу молоді до революційно-політичних дій, до активного змагу за добро України. Живими прикладами найшої громадської поведінки й ідейності, залучуючи молоді до співпраці, утверджуємо в ній певність, що боротьба за визволення України є одночасно боротьбою за християнські і вселюдські ідеали свободи і народоправства, справедливості і героїчного життя, за перемогу національного принципу в організації світу, проти світу насильницького й імперіального. За добро проти зла, за героїчне воююче християнство проти вояничного безбожництва і зворотного запанування „християнства”, що шукає компромісу з злом. За українське, вічне святе місто Київ проти руйнувчої вічної цінності людини і нації Москви! Ця ідея вічного Києва поплонана духовістю, скріплена героїчною мораллю і спонукала до самовідданого змагу нашу молоді в Україні.

Всесвітня підтримка творчої праці українських науковців, мистців і письменників над піднесення нашої національної культури і науки, яку винищує ворог, — дуже велике й відповідальне завдання всієї української спільноти у світі й кожного політичного емігранта. „Советському патріотизмові”, що його насаджує окупант на Україні, воюючи з українським націоналізмом, наша спільнота повинна протиставити любов до України, працю і боротьбу, перейняту завдяки актуальному національному ідею.

Українській Церкві — величезній окарбу житті нашого народу, а еміграції зокрема, знаючи про національний виклад наших Церков в історію українського народу, українська спільнота повинна докладати всіх зусиль для їх постійного зміцнення і розбудови. В змагу за поміску Української Католицької Церкви, під проводом Ієроподіка Віри, Верховного Архископа К а р д і на Іосифа Сліпого, за гідності Патріарха УКЦ — українська спільнота, одностайно, утверджуючи помісність УКЦ, ми тим самим утверджуємо християнську національну традицію Церкви та скріплюємо в собі віру батьків і діда, яку вони ісповідували і нам передавали.

У 1971 році припадає 50-річчя відвоювання Української Автокефальної Православної Церкви у святой Софії, в Києві, автокефально якої проголосив уряд Української держави в січні 1919 року, а завершив Український Церковний Собор 11-го жовтня 1921 року. Православні українці і вся українська спільнота, прославляючи цю велику подію в житті нації, мають докласти всіх зусиль, щоб — переборюючи роздвоєння в Українській Православній Церкві — об'єднати її у єдину УАПЦ, відновлену з волі народу під проводом великого Митрополита Василя Липківського; згідно з традиціями і засадами християнства Київської Руси - України.

(Закінчення буде).

лею розлилося по тілі ароматне вино, закріплюючи дружбу двох молодих земляків.

9.

На наступну суботу Катрусю домовилася зустрітись з Глорією в поліційній станції. Рівно об одинадцятій годині вона була вже на місці і чекала на Глорію, сидючи на лавці проти столу, за яким працював уже інший поліцейський, молодий, чорнобривий і веселий. Він раз-у-раз підводив голову від столу і поглядав на Катрусю з пряминою усмішкою.

(Далі буде)

Алла Коссовська

СЕРЕЖКА

(10)

Вона вже хотіла була йти до себе, як телефон зазвонив знову, голосно і вимовливо. — Це він, Катрусю, дівчино мила! Насилу добилося до вас. Хто це так довго докучав? Пенно, хтось з учорашніх, закоханих у вас юнаків?

Катруся розсміялася. — Та це моя приятелька Наталка вилізла на мою біду голубу своє і інших вчорашніх дам захоплених вами.

— О! Але на жаль, ваша мила голівка залишилася спокійною і тверезою.

— Стараюся не губити її в цих обставинах! — з легеньким вильником у голосі відповіла Катруся. А сама подумала: „Яких зусиль це мені коштувало вчора!”

— Але, серйозно, Катрусю, чи не могли б ви зробити ме-

ні примісність поведінки зі мною? Радісно тькнуло серце, а влі, стрімкуючи себе, Катруся запитала насторожено: — Для чого вам це? Щоб передати вам документи на сережку, так це...

— Ах, сережка, я й забув про неї! Окей, тим краще, побачимося, домовимося і — повернемося! Коли за вавом захати? О 8-ї можна?

— Хай буде. Чекаю! — Катруся покляла слухавку і відразу подумала, що даремно погодилася, що документ на сережку можна бути до вилати на адресу Елмін Дорн або на адресу „приятельки”, згадка про яку трохи жуляла Катрусю. Але було вже запізно відкидати побажання.

А коли, рівно о 8-ї, за-

віком залував мелодійний звук клавішона, Катрусю саяк-так вгамували серце, що здавалося, ладне було вибистнути з грудей, і ки-нувши це раз допитливий погляд у дзеркало, повагом спустилася зі сходів і з притворною усмішкою зупинилася перед Володимиром.

Хвилину він мовчав поти-скав її руку, а коли Катрусю підвела очі, її вразив вираз якоїсь, майже жіночої, ніжності в його очах і в ку-тиках рідничок, чіткоокрес-лених уст.

Потім вони вихили за мі-сто, минали якісь осяяні ре-комуністичними вогнями мотелі, пролітали в шаленому гоні повз гайки, вилі, газолінові станції. Навколо було бага-то зелени, і Катрусю хотіла була спитати, куди вони їдуть, але, зачарована швид-ким рухом і своїми внутріш-німи почуттями, мовчала. Володимир, уявляю-ведучи машину. І тільки ко-ли зупинилися перед входом до яскравосвітленого ресто-рану, Катрусю наче збуджи-лася, опритомніла.

— Куди це ви завезли ме-не? — спитала здивована.

— Ми тут поведемося, тут непогано годують, — відпо-вів Володимир, відкриваючи дверцята авта і допомагаю-чи Катрусю вийти. — Ви не заперечуєте?

Що могла заперечити Кат-русю? Вона любила світло і гомін ресторанів, любила музику, танки, веселощі, по- яких стужила за час своєї жалоби. Раніше, з Андрієм, вони бували в недорогих ре-сторанах, але яка різниця між тими скромними розва-жаннями і тим, що запропону-вав їй сьогодні її новий знай-омий!

Пухнастим, темним кили-мом застелений гол зустріч-ів їх тихого, інтимного му-зик, шестом жіночих су-танів, запахом дорогих пар-фумів, тією хвилюючою ат-мосферою, яку вміють вити-слювати власники дорогих ресторанів, розуміючи в цьо-му свою вигоду. Звичайно, такі ресторани були недо-ступні й Андрієві, й Катрусю, бо тоді вони обоє були ли-ше студентами. І дівчина зі-ширим захопленням огляда-ла тепер розкішну обстанов-ку, чепурно вдягнених лю-дей і саму себе у величез-

них, аж під саму стелю, дзе-ржала, поруч з ладією, ви-сокою постаттю Володими-ра.

Зайняли окремі столики, замовили вечерю. Власне за-мовила Володимир, а зача-ркована Катрусю на всі його пропозиції енергійно й бєсе-ло притакувала головою.

— Якби ви хотіли, Катру-сю, ми б замовили окремі кабинет. — почав був Во-лодимир, але, побачивши, що його дама перестала усміха-тися і здивовано підвела брови, поспішив пояснити: — Може вам докучає галас і сторонні люди?..

Зустріч чотирьох генерацій на фестивалі української молоді на оселі ім. О. Ольничка в Лігтоні

Понад тисячу осіб пригледалося та подивлялося гарні виступи мистецьких груп молоді, подивлялося їхні вокальні виступи, танці та декламації.

У фестивалі, що відбувся 18-го липня, крім багатьох різних знатних гостей взяла участь сестра Лесі Українки п. Ізидора Борисова.

Присмере враження викликали серед глядачів декламації та танці учасників табору Українського Золотого Хреста. Усі декламації були присвячені Лесі Українці.

Хор юначок при українській католицькій церкві св. Покрова із Мек Аду з участю дітей четвертого та п'ятого покоління своїми піснями захопили присутніх. Їхня група танцюристок у супроводі акордеоністки Христини Словик та під керівництвом балетмайстра Миколи Войчука вдало виконала ряд танків. Д-р Мирослав Чаповський виголосив промову: „Ми на службі спільної Хреста. Усі декламації були присвячені Лесі Українці.“

молода муніка продемонструвала вірш О. Н. Грановського „Ідея“. Церковний хор, при церкві св. Кирила та Методія із Олафанту На, під диригентурою проф. М. Мартинюка майстерно проспівав пісню „Солістка Марія Петрончак, при фортепиановому супроводі Дарії Ташук, солістурою голосу викликала захоплення присутніх.“

Фестиваль молоді влаштувала Окружна Управа ОД-ВУ, - УЗХ, - МУН, - УАТ „Зарево“.

Проводив фестивалем Теодор Бак - Войчук. Привіт від УНС виголосив гол. радний, проф. Мирон Куропас, виступ його присутні сприймали із особливою увагою.

Т. Ковальський

ЛІСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВНІ. Д-р О. Марічак, Дітройт: Дякуємо за гарні статті: „Реалізація Акту...“ Стаття - спомин з перед 30 років має трішки, історичну цінність і тому радо використаємо в нашому черговому календарі - альманасі, що вийде друком у повному тиражі „Свободи“ з кінцем жовтня ц. р.

ВНІ. Допишувачі з життя громад: Під час одностаттєвої перерви наспіло до редакції цілий ряд дописів з життя громад і організацій, як також закумулювались деякі записки. В ці матеріали, за винятком тільки деяких, які до друку не надійшли, будуть використані в „Свободі“ з продовж найближчих двох - трьох тижнів.

ВНІ. Проф. д-р Б. Воцюрк, Оттава: Дякуємо за переслані матеріали та сердечно привітаємо за успіхи. Матеріали відстоюємо і відповідно використаємо.

ВНІ. Д-р М. П., Нью-Йорк: Дякуємо за доброзичливість. Один тиждень перерви у видаванні „Свободи“ аж ніяк не вичерпує ваканційних праціників редакції, адміністрації та друкарні, більшість з яких, з уваги на літні служби, користуються вже трьома тижнями відпустки. В ці відпустки у ві повинні б закінчитись щойно з кінцем серпня.

ВНІ. В. Д., Філадельфія: Ми одержали від Вас уже третю послідовну Вашу „чорноморських“ віршів. У відповідь пригадуємо Вам розмову між поетом і його приятелем: — Чи ти вже дав кому свої вірші читати? — Ні! — То чому ж маєш підбите око?

Погруддя Філарета Колесси

У 100-ліття з дня народження композитора і науковця-академіка Філарета Колесси, у Львові в Музичній школі його імені відкрито невеликий пам'ятник-бюст композитора „Культура і Життя“ з 18 липня повідомляла, що в с. Печочині, де жив композитор, відкрито меморіальну дошку, а в іншому будинку частину будови взяли під „Меморіальний музей Філарета Колесси“. На тому скромному святі був присутній син акад. Ф. Колесси, також композитор Микола Колесса із Львова.

Нові документи про княгиню св. Ольгу

Чикаго. — Шораз більше правдоподібності набрав здогад, що Ольга народилася в Болгарії, а знатний боярський родич, повідомляє в двотижневнику „Церковний Вісник“ парафії св. Володимира і Ольги в Чикаго письменник Роман Заводович, у числі з 11-го липня. У статті „З нових дослідів про княгиню св. Ольгу“ автор відзначає, що новонакриті джерела, які заперечують легенду про походження кня. Ольги із Пскова — над Чукським озером у Російській СФСР, на прикордонні Естонської ССР. „Болгарський історик С. Чілігін у творі „Кавказ і дол болгарин на другі народи“, Софія, 1941 р. подає, що кня. Ольга насправді називалася Оленою і була племінницею болгарського царя Симеона, яка виховувалася в тогочасному культурно-християнському центрі Болгарської держави Пскова, а не „Пскові“.

У болгарському релігійному журналі „Духовна Культура“, Софія, 1967 р. княжка ч. 12, архимандрит Нестор подає такі ж відомості про походження української княгині Ольги, дружини київського князя Ігоря з південної частини Європи — з Болгарського царського роду.

У ПІВДЕННОМУ ВІСНІКІ ПОВЕДНО широкі кампанії за виловлювання членів комуністичного пілля. Проголошено високі грошові нагороди за допомогу у схопленні провідників комуністичних ячєйок.

КАНЦЕЛЯРІЯ

Д-ра ВАСИЛЯ САЛЯНА
БУДЕ ЗАКРИТА НА ЧАС ВАКАЦІЙ
від 1-го до 22-го серпня 1971 року.

Після вакацій ординація буде перенесена до
5205 N. Broad Street Philadelphia, Pa.
Tel.: GL 7-0999

КОЛЕГІЯ СВ. АНДРЕЯ У ВІННІПЕГУ

потребус

1. Кваліфікованого БІБЛІОТЕКАРЯ, який упорядкував би бібліотеку Колегії на візі бібліотеки Манітоского університету.
2. ЛЕКТОРА УКРАЇНІСТИКИ на Богословському факультеті.

Платня за договоренням.

Зголошуватись на адресу Колегії:

ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG
University of Manitoba

Winnipeg 19, Mann.

Telephone 269-3565

Замість квітів на могилу

бл. п. Михайла Пастушенчина

учасника Українських Виступних Змагань,
померлого 9 липня 1971 р. в Сиракузах, Н. Й.

на „ЦЕРКВУ В ПОТРЕБІ“

злочини:

Павло і Марія Карпачини	\$10.00	Степан і Анна Курпоські	5.00
Сестрич Машталір	10.00	Володимир Мельничук	5.00
Григорій Вазар	5.00	Ілля Мигаль	5.00
Петро і Софія Балутини	5.00	Микола Микитин	5.00
Д-р Микола Богатюк	5.00	Василь Павлик	5.00
Микола Волосовський	5.00	Іван Рубач	5.00
Іван Вольшин	5.00	Григорій Святицький	5.00
Іван і Анна Горбаті	5.00	Микола Семенишин	5.00
Степан Гришик	5.00	Іван Семенишин	5.00
Степан і Анна Гусак	5.00	Іван Рубач	5.00
Микола Годжак	5.00	Олександра Шевчук	5.00
Василь Жмур	5.00	Тимотей Шоробура	5.00
Степан Жмур	5.00	Іван Шупиник	5.00
		Осередок СУМА	5.00
		Сиракузи	5.00
		Разом	\$155.00

В ПЕРШУ ВОЛНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА і БАТЬКА

бл. п. ВАСИЛЯ ХОМУТА

буде відправлений
ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА
І ПАНАХИДА

в п'ятницю, 6-го серпня 1971 р.

о год. 8-й ранку, в церкві СВ. ЮРА
при 7-й вулиці в Нью-Йорку, Н. Й.

В глибокому смутку:

дружина НАТАЛІЯ
сини: ІГОР і БОГДАН
дочка ОКСАНА

Замість квітів на спільну могилу

сл. п. інж. ІГНАТА ХОРКАВЦІВА

злочини на Фонд „Церква в Потребі“

Олександра Е. ПІШЕВСЬКА 10.00 дол.

Олег і Лариса Е. ПІШЕВСЬКІ 10.00 дол.

Успіхи нашої молоді

Оксана Коженьовська, дочка п-ва Маріяна і Ірини з дому Терещенів Коженьовських, замішаних у Філадельфії при 532 Вест Гадфрі еяно, одержала диплом доктора медичних під час закінчення 6-го червня 1971 р. у University of Rochester, School of Medicine and Dentistry.

У Філадельфії Оксана закінчила народну школу при Катедрі Непорочного Зачаття, після закінчення з відзначенням „сума кум лауде“ середню школу High School for Girls, а ступінь Б. А. з біології одержала на Пенсильванському Університеті в 1967 році.

Під час студій, на Рочестерському Університеті Оксану, вибрано до клубу Альфа Омега Альфа і вона там відбула два місяці на вимінах студій, на Оксфорд Університеті в Англії. Лікарську практику почне д-р Оксана Коженьовська в лікарні University of Virginia Hospital у Charlottesville, Va.

Вся родина п-ва Коженьовських є членами Українського Народного Союзу.

Управа 375-го Відділу УНС

Купуйте в підприємстві, які оголошують в „Свободі“!

3 величезні суми і невідомими життям поминалих своїх Рідних, Приятелів і Знайомих, що в понеділок, 2-го серпня ц. р. несподівано померли, у своєму домі у Бронксі, Нью-Йорк, моя Дорога і Невідомий д-р ОЛЕГ ПАНХИДА

ЄВДОНІЯ ПАВЛОВНА НЕСЕНІОН

проживши 72 роки свого трудовитого життя.

ПАНАХИДА відбудеться в похоронному закладі п. Ірвин, 128 Е. 7-ма вул. в Нью-Йорку в середу, 4-го серпня ц. р. о 7-й год. вечора, а у четвер, 5-го серпня 1971 р. о 10-й год. ранку тіло Покійної буде перевезено до Катедри св. Володимира, 160 Вест 82-го вул. в Нью-Йорку, де і відбудеться похорон відправи, а відтак Покійниця буде відправлена на Вічний Спочинок на цвинтар у Ванду Брук, Н. Дж.

Чоловік: ІВАН МИРОНОВИЧ НЕСЕНІОН

Ділячись сумною вісткою з Рідних, Приятелів і Знайомих, що в суботу, 24 липня 1971 р. по хвороті і тяжкій недугі, заостерили Найсвятіший Тайна, упокоїлася в Віці на 75-му році життя наша Найдорожча МАТИ, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п. ІВАННА з ДОРОШІВ ЛИСЯН

вдова бл. п. проф. Леся.

ПАНАХИДА відбудеться в понеділок, 26 липня 1971 р. в похоронному закладі п. Маринича, а ПОХОРОН відбудеться з української католицької церкви св. Михайла в Нью-Йорку у вівторок, 27-го липня 1971 р. на цвинтарі св. Лаврентія.

В глибокому смутку:

дочка ІРИНА з Родиною, Клівленд, Огайо
донька НАТАЛІЯ з Родиною, Україна
син БОГДАН з Родиною, в Нью-Йорку, Конн.
дочка МАРИА з Родиною, Вулканет, Е. Ав.

3 величезні суми і болотою життям з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 21 липня 1971 року відійшов від нас у Вічність на 74-му році життя наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ГРИГОРІЙ МАСЛІВЕЦЬ

полковник Армії Української Народної Республіки, який був учасником визвольних змагань за Українську Самостійну Державу — також був учасником Зимового Походу в 1920 році.

Покойний народився на Україні на Полтавинщині.

ПАНАХИДА над Небіжником відбудеться в квітці Мек Кеуеу 24-го липня 1971 року, яку відправив настоятель церкви св. апостола Андрія Первозванного в м. Лос-Анджелес, Каліфорнія, о. Олександр Довгал — Архимандрит.

Тіло Покійника Небіжника відправлено до Нью-Джерсі для похоронення їх на цвинтарі коло Церкви-Пам'ятки в Ванду Брук.

Горем прибиті:

СВІТЛАНА МАСЛІВЕЦЬ — дружина
НАТАЛІЯ, ОКСАНА і ДАТМАРА — дочки

24. 7. 1971 року

Ділячись сумною і болотою життям з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в волі Всевисшого, прийнявши Найсвятіший Тайна, 3-го червня ц. р. в Монреалі, Канада, відійшла у Вічність на 46-му році життя наша Найдорожча і Невідомий д-р ОЛЕГ ПАНХИДА

МАМА, ДРУЖИНА, СЕСТРА, ЦЮЦЯ, ПІВАТЕРКА і КУЗИНКА

св. п.

СОНЯ З КАЧМАРІВ ПИТ

дочка покійного о. Михайла і Невої із Отоялоєвських Качмарів,

народжена в с. Биліч, Самбірського повіту в Україні.

ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 2-го серпня 1971 р. в церкві Успення Божої Матері на Роземонті на українському католицькому цвинтарі на горі Маунт Роял в Монреалі, Канада.

В глибокому смутку залишили:

син РОМАН
муж ІВАН
сестри: ІРИНА з Рідного
ГАЛІЯ з Рідного
брати: д-р ЮРІЙ з Рідного
д-р ІВАН з Рідного
кузини: СТОЯЛОВСЬКІ, ПАСТУШЕНСЬКІ, НЕЖНИК
та близькі і дальні Рідні в Канаді, Америці і в Україні

ДІТРОИТ, МИШ.

Неділя, 8-го серпня

1971 року

Оселя СУМА „Київ“

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Здійснюємо кліч „ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ“. Діти і молодь до 15 років життя (учасники імпреа) матимуть нагоду виграти забезпечені грамоти кліч Р-20 по \$1.000 з оплаченою однорічною вхідною.

У програмі:

НАРОДНІ ТАНКИ Тан. Групи Ліги Правдолюбної Молоді під мист. кер. МОТРИ МАКАР.

СОЛІО-ОПІВ — ТАМАРА ВАШУК.

БУФЕТ і КУХНЯ від упробо

81-го ВІДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ШОСТИЙ З'їзд Письменників
УКРАЇНИ

(Закінчення з 1-ої стор.)

Що досі мало ще „виступали з цих питань у пресі“. Натякнув він на якісь „суб'єктивізм“ та „необ'єктивізм“ у восьмому томі „Історії української літератури“, але подорож не подав. Деяке роз'яснення щодо цього ми знаходимо в листі з України, надрукованому в газеті „Новий Шлях“ з 26 червня цього року, в якому сказано, що незадоволення було пов'язане з тим, що в „Історії“ потрапили письменники не зовсім „чисті“, а деякі розділи написали не „чисті автори“. Були й ображені амбіції.

Згадав Шелест про хибні в редакції журналу „Вітчизна“, „Прапор“, „Всесвіт“ але не згадав про те, що редактор цього останнього журналу О. Полторацького звільнено з роботи, а натомість настановлено редактором Д. Павличка. Після Шелеста на з'їзді, крім вступного слова Олеса Горбача, були заслухані доповіді: „Нові обрії української радянської прози“ П. Загребельного, „Поєзії між „адами“ В. Олійника, „Драматургія для театру, кіно й телебачення“ М. Зарудного, „Література для дітей та юнацтва“ Ю. Збанацького і „Проблеми і завдання критики“ Л. Новиченка. Але в цих доповідях нічого принципово нового супроти скажано в доповіді П. Шелеста не було, були тільки відповіди до тем перелику імен, творів тощо. Між іншим, не можна не звернути уваги на те, що в доповіді про прозу вже не згадано Антоненко-Давидовича, а в доповіді про поезію — Лінн Костеню. Очевидно, їх уже задоволено до тих, що мали нездоволені „сумніви“. Що до Лінн Костеню, то можна тут констатувати факт, як мертвця партия атмосфера убиває незвичайно — оригінальний талант, при самому початку задусе. Справно подумати, що було б, наприклад, з Лесею Українкою, якби вона жила в Україні нашого часу!

П. Шелест наприкінці своєї доповіді висловив побажання, щоб письменники продуктували його й інші доповіді, але насправді, як інформув автор отого листа з України, дискусії не було. „На з'їзд вхід був тільки за запрошеннями і документами, — пише він. — Особливо гострих моментів, дискусій, наболілих питань

на з'їзді не було. Він проходив у задалегідь визначених рамках, якось м'яко, інформально, навіть мертво“.

А що ж Олесь Гончар? Яка була його роль на цьому з'їзді? Його роль була виразно применшена. Він же виступав тільки вступне слово та кінцеве слово, яким закрив з'їзд. Але й ці його тексти були обкриті при публікації. „У доповідях, зокрема О. Гончара та І. Цюпка були місця, які справляли враження на слухачів, — пише автор листа, — але в друкованому тексті не потрапили. Ми знаходимо в тексті Гончарової доповіді одне — єдине місце, в якому відбулося трагічне становище українського народу в СРСР, — натяк на те, що українці денационалізуються. „Бо, кажучи правду, — сказав він, — наряд чи когось порадує вихвалення та з подяками партії, з нас, що частина, хай яка там не є, та все ж, як відомо, частина наших читачів втрачає контакт із рідною мовою“. Поза цим і його „слова“ побудовані за схемою П. Шелеста, — порожня бомбастика. А відтак з Олесем Гончаром сталося те, що його можна було й раніш передбачити, — його не „вибрав“ на голову Спілки, — „вибрано“ старого слугу партії Ю. Смолича. Цим вислідом вибору, — пише автор листа, — велика частина письменників, яка хотіла, щоб на посту голови залишився Гончар, незадоволена. Тим більше, що він фактично й був обраний. Ну, але є ще „віс майор“, проти чого всі виявляли безсилля“.

Словом, О. Гончар теж потрапив у число тих, що „сумніваються“. Тим то його роль на цьому з'їзді була йогоро лебединою пісню. Можливо, що він мусів, як колись М. Хвильовий, „перемудруватися“, але це, без сумніву, вже пошкодило його творчості.

На цьому з'їзді заповіжено готувати до 50-річчя створення СРСР, що припадає на 1972 рік, готувати до чергового казенного „свята“, яке може принести нашому народові ще якусь біду в розумінні „зміцнення єдності радянського народу“, а може й ліквідацію не потрібних уже республіканських кордонів, згідно з отриманими висновками Л. Брежнєва.

Світова Управа ТУСМ відбула наради

(Закінчення зі стор. 1-ої)

вчення праці на організаційному відтинку, ряд політичних акцій, а також скріплення пропагандивно-видавничої праці. Треба відмітити, що дотеперішня видавничо-дільність ТУСМ була дуже успішною і має всі вигляди на дальший розвиток. На початку вересня у Дітроїті відбудеться 4-й Крайовий з'їзд ТУСМ в ЗСА.

На нараді також обмірковано форми співпраці ТУСМ з Сеньйоратом ТУСМ, приймаючи за підставу план діяльності Сеньйорату, схвалений на останньому з'їзді в червні ц. р. В дискусії уз-

гіднено ряд питань і проблем, що стосуються такої співпраці, виходячи зі засади, що якнайкраща співпраця ТУСМ зі Сеньйоратом забезпечить успіхи в дальшій праці.

В нарадах взяли участь: інж. Б. Кульчицький, голова Р. Сеньків-політичний референт, Христия Кульчицька, секретар, Б. Футала, голова Крайової Управи ТУСМ в ЗСА, О. Дубас, голова Крайової Управи ТУСМ в Канаді, а від Управи Сеньйорату ТУСМ-голова д-р М. Сосновський та секретар д-р П. Гой.

Арабська конференція „на вершинах“
скінчилась повною невдачею

Тріполі, Лівія. — У столиці Лівії Тріполі відбулася триденна арабська конференція „на вершинах“, яка протікала від самого початку була невдачною. З посеред 9-ох голів арабських держав тільки чотири прийняли запрошення і прибули на той з'їзд — президенти Єгипту, Сирії, Ємену і Південного Ємену, які нараджувались тільки з лівійським головою держави Муамаром аль-Каддафі. Прийнявши був також голова найбільшої палестинської партизанської організації Ясір Арафат. Трох арабських монархів — марокканського короля Гасана II, савдів — арабського короля Фейсала і йордансь-

кого короля Гусейна взагалі не запрошено. Лівія і Марокко зірвали дипломатичні зв'язки після невдачного, іспірованого Лівією, переліт проти короля Гасана. Так само Лівія і Аляжир зірвали зв'язки з Йорданією на знак протесту проти рішучої політики короля Гусейна супроти палестинських партизанів, „федейв“. Конференція в Тріполі мала власне узгодити становище арабських держав супроти Йорданії, у підтримці партизанських організацій. Лівія заявила готовість вислати своє військо проти Йорданії, але ні одна арабська держава такої постанови не підтримала.

В Японії зударився військовий літак із пасажирським джетом, при чому згинув всі 162 особи з пасажирського літака. Пілот військового літака врятувався парашутом. Його арештували, як винуватця катастрофи.

Подружжя нових наших професіоналістів

Олег Левицький, син марії і сл. п. Богдана Левицького, колишнього судді м. Косів (близька родина до сл. п. великої героїні Ольги Басараб, одружився з українкою, колишньою артисткою Канадської Національної Балетної Компанії, Лярісою Плаван. Олег родився в м. Косів, Західній Україні, а Ляріса на Кримі. До 2-ї світової війни, мати Ляріси була учителькою в Східній Україні, а батько визначним концертним піаністом. По війні, Ляріса з хворою матір'ю (Лідією) і молодшим братом з Німеччини прибула до Торонто, Канада, і там почалося її тверде життя...

Вінчання Ляріси з Олегом відбулося в неділю 23-го травня в українській католицькій церкві св. Марії, довершено о. М. Колтуцьким і о. І. Чайковським. Співав церковний хор маестра В. Божика, (сольо Петра Марцініва і сольо самого маестра В. Божика).

Прийняття гостей відбулося в м. Студіо Ситі, де молодій парі окреме благословення уклін настоятель православної церкви св. Антонія о. О. Довгаль. Отець М. Колтуцький, о. І. Чайковський і о. О. Довгаль, всі разом поблагословили трапезу, а гості забавлялись при столах при музиці. Промовляли: о. Колтуцький, о. Довгаль, великий приятель Левицьких, суддя Степан Кішима (був батьком весільним молодий), деректор українського театру м. Лос Анджелес (ТАУС) — Сялополк Шумський і автор цих рядків, вітав від імені УНС молодю пару. Ціла родина Левицьких це довголітні члени УНС. Олег і Ляріса грали різні ролі в театрі (Т-ва Акторів Української Сцени) м. Лос Анджелесу, короткий час вони тут вели українську радіо-програму. Сподіємось, що будуть вони прикладом для інших молодих українців.

Н. П. Новак

Платівка — „Качечка Прачечка“

В травні ц. р. у Торонто, вишла перша платівка з дитячими піснями, наспіваними в Україні, п. н. „Качечка Прачечка“. Видав її Іван Коляска. Виконання на платівці мало різницю від професійного жіночого хору, з солістом який дуже нагадує Козловського. „Ой весела дівчина Олена“, хорів піростків. „Пісня про вчительку“, „Свіжої сили набрався“, до хору зовсім маленьких „Качечка Прачечка“, „Пісня про маму“. Рівень виконання дуже високий. Навіть наймолодші хористи, вік яких можна судити по труднощам які їм задають „Г“ і „ц“, — с надзвичайно співаним, їх ритм і інтонація завжди вірні, дикція чітка, інтерпретація дуже переконлива. Надзвичайно зворушливо якийсь малий соліст виконує „Закосичена калина“ та до слів Шевченка — „Тече вода з під явора“.

Назавгал, запис зроблений на магнетофонній стрічці дуже ядлий. Пісні у більшості нові, типово українські, музикальні та мелодійні. Інструментальний супровід с цікавий та добре виконаний — „Дударик“ на „Мамине свято“. Тематика пісень, як і виконання — різноманітна, але зрозуміла й близька серцю кожної дитини.

Тетяна Ткаченко

учителька класу піану у Торонтській Королівській консерваторії

Це стільки, про цікаву і потрібну, чудом перевезену з України, магнетофонну стрічку, яка навіть у наших обставинах знайшла реальне примінення, чого досі не спромігся зробити для користі своїх українських дітей „уряд суверенної України“. Цю користь для національного виховання наших дітей, платівку, яка коштує дол. 4.50, можна набути:

Ukrainian Children Records, P.O. Box 105, Postal Station „M“, 2393 Bloor St., W. Toronto, Ont., Canada.

Бойки в Чикаго при праці

Серед мальовничої краси природи проживає вітка українського народу, яку історія назвала бойками, споконвіку заселюючи обабіч Карпат зелене Підгір'я. Бойківські села з хатами і церквами архітектурно-будівельних форм і мистецьких декорацій, побіч гудульських і лемківських, наче квіти прикрашають Підгір'я, Підкарпаття і Закарпаття.

Бойки відзначаються високою культурою і мистецькою творчістю. Для збереження і плекання на чужині їхні здобутки, Т-во „Бойківщина“ постановило зібрати й видати матеріали про побут, звичаї, культурно-освітнє, релігійне, суспільно-громадське і політичне життя бойків та їхню спільну й письменницьку творчість, бо ж це неоцінені скарби всього українського народу. Для збереження мистецької творчості, як: народна іща, вишивки, килими, писанки, різби, кераміка, глиняні вироби й світлинні архітектурного будівництва, музеї „Бойківщина“ у Філадельфії збирає експонати.

До праці в тому напрямі станули й бойки в Чикаго.

Про це уже була згадка на сторінках „Свободи“. 7-го березня 1971 р. відбулися в Чикаго сходи громадян, що походять із Бойківщини, на яких вибрано Ініціативний Комітет з проф. Адамом Антоновичем на чолі, якого завданням було скликати ширші сходи українців-бойків, вибрати Виділ Т-ва „Бойківщина“ та приступити до реалізації програмових завдань. Такого сходу, відбулися дня 1-го червня 1971 р. і на них основано Виділ Т-ва „Бойківщина“, вибираючи Виділ, який 11-го червня 1971 р. уконтитувався: проф. Адам Антонович-голова й організатор сходу, проф. Микола Сеньчик-заступник голови, Володимир Андрушко-секретар, Богдан Левицький — фінансовий референт і касир, Орест Шеремета — помічник фінансового референта, Петро Дзидзан — імпровізований референт, проф. Володимир Міркович — культурно-освітній референт і Соломія

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

ви статутних завдань. На осінь 1971 р. намічено улаштувати товариську зустріч бойків при перекусі з відповідною розваговою мистецькою програмою, а відтак улаштувати Бойківський Вечір з мистецькою програмою і показом бойківської нощі та з виставкою мистецької творчості Бойківщини.

В. А.

Посадник Нью Гейвену проголосив
Тижень Поневолених Націй

Нью Гейвен, Конн. — Посадник міста Нью Гейвену Вартоломею Сніда Гудуа проголосив у офіційній прокламції дні від 18 до 24 липня ц. р. „Тижнем Поневолених Націй“. У проголошенні згадується про Конгресовий Закон 88-90 про відзначення такого Тижня доти, доки будуть на земній кулі народи, поневолені іншими народами. У переліку поневолених комунізм країн названа Україна та 9 інших колишніх держав Східної й Центральної Європи. Місцевий Виділ УККА сприяв проголошенню такої прокламції, як і представники інших народів. Також щоден-

Відбулась вакаційна зустріч лісників
у Гантері

Гантер, Н. І. — До традицій належить зустріч лісників у Гантері. Лексингтоні в часі літніх вакацій для товариської розваги, разом з своїми родинами. Цього року відбулась ця зустріч в дні 24 і 25 липня ц. р. і в попередніх роках — у гостинному домі інж. Романа п-і Дарі Яримовичів.

Положений їх дім над шумним, гірським потоком у степі зелених Кетскельських гір, тому він подобався ніби на копію галицької лісничівки. Їх гостинні двері і прирости серця господарів і цілої їх родини вже від п'яти років відкриті для лісників.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.

Лісничий гості зі своїми родинами, разом понад 30 осіб, провели два соняшні, погідні дні в родинній лісничій атмосфері, обговоривши водночас різні ділові справи свого стану, згадали теплим словом неприяників, що не могли брати участі у тому з'їзді, та переслали привіт своїм сеньйорам, радникові інж. Романові Юрковичеві, який живе в Австрії, та почесному членові й основникові ОБУЛІД-у інж. Богданові Лучаковському, що перебуває тепер хворий в Еспанії. Многочисним для них обох і для всіх українських лісників, зокрема п-ву Яримовичам, як господарям, закінчено цю приємну й ділову зустріч.